

melig sølelig, idet adskillige Tusinde Medborgere, som hidtil have kunnet deltage i den Sport at gaa paa Jagt, ville blive afskaarne derfra i Fremtiden, hvis dette Forslag bliver ophøjet til Lov. For det første vil det gaa ud over Smaafolk paa Landet. Naar det ærede 2det Medlem for 11te Kreds anførte, at Husmændene kunne gaa paa Jagt de søgne Dage, vil jeg nok spørge, hvor mange Steder en Husmand, der har faaet Arbejde, kan gaa til sin Husbond og sige: „I Dag vil jeg gaa paa Jagt,“ og saa faa Tilladelse. Det tror jeg ikke er mange Steder. De af Husmændene, der ville drive Jagt om Søndagene, ere dem, der ere professionelle Sægere, og for dem har det naturligtvis ikke meget at betyde. — Det ærede Medlem anførte, at der skulde paaføres Dyrene unødvendige Lidelser ved Jagten om Søndagen. Ja, jeg ved ikke, om den Lidelse, der bliver paaført dem om Søndagen, kan være haardere end den, der bliver paaført dem de søgne Dage. Naar Dyrene skulle skydes, og der er Tilladelse til at skyde dem, mener jeg, at det ikke har Betydning for dem, om de blive skudte paa en Helligdag eller paa en Søndag. — At der skulde være en Fred- og Hviledag ogsaa for Dyrene ligesom for Menneskene — ja, det kunde jo siges. Men saa maatte man jo forudsætte, at der var 6 Arbejdsdage for Dyrene. Da der imidlertid ikke er saadanne 6 Arbejdsdage for Dyrene, men den ene Dag for dem er ligesom den anden, kan jeg ikke indse, at en saadan Hviledag kan faa megen Betydning for dem, eller at de ville faa nogen videre Nytte af den. — Jeg vil ikke være med til at affære en saadan Masse Medborgere fra at deltage i denne Sport. Og naar det er gjort gældende, at det særlig er Smaataarsfolk og unge Mennesker, som drive denne Jagt, og at Husbonderne og de smaa jagtberettigede, navnlig Gaardejerne, skulle være saa svage Individuer, at de ikke vare i Stand til at afvise dem, som de ikke ønskede skulde gaa paa deres Border, saa vil jeg dog sige, at det er ikke alene saadanne Folk, som gaa paa Jagt om Søndagene. Blandt Søndagsjægerne findes der et betydeligt Antal dygtige Sægere. Jeg har en Fortegnelse over Medlemmerne af „Danst Jagtforening“ — den ligger her for mig — af den ser man, at der i denne Forening er omtrent 2,000 Medlemmer, og gaar man Fortegnelsen igennem, vil man se, at en hel Del af disse Mennesker, skont de ganske vist ikke høre til den lavere Klasse i Samfundet, dog alligevel ere saaledes stillede, at de ikke have andre Dage til deres Raadighed at gaa paa Jagt i end netop Søndagene. At de skulde skyde

mere tamt end vildt, vil jeg protestere imod. Jeg mener, at der findes Søndagsjægere, som ere lige saa dygtige i enhver Henseende som de, der gaa paa Jagt de søgne Dage. Af disse Grunde forekommer det mig, at ingen oprigtig Demokrat vil kunne stemme for den Bestemmelse om Forbud mod Søndagsjagt. Jeg for mit Bedkommende anbefaler altsaa at stemme derimod.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

Der er jo ganske vist stillet et større Antal Vædringsforslag til det foreliggende Forslag, men Udvalget i det hele slutter sig til Lovforslagets Tanke, og dets Forslag gaa for enkelte Punkters Bedkommende videre end Regeringens Forslag; navnlig gaa de ud paa at træffe strengere Straffebestemmelser og paa at ramme Krybskytteriet, et Standpunkt, som jeg selvfølgelig kun kan være tilfreds med. Udvalgets Synspunkt er altsaa et saadant, at jeg tør sige, at Lovforslaget er vel tjent dermed. Der er jo stillet et større Antal Vædringsforslag af hele Udvalget, som jo kun paa enkelte Punkter har delt sig i et Flertal og et Mindretal, og jeg skal tillade mig at sige, at disse Vædringsforslag, som ere stillede af hele Udvalget, forventer jeg at se vedtagne ved denne Behandling. Naturligtvis vil det være en Selvsølge, at hvor der er et Flertal og et Mindretal, vil man komme til Afstemning, men jeg skal ikke foranledige nogen Afstemning over noget af de Forslag, der ere stillede af hele Udvalget, om end jeg ikke derfor har tiltraadt dem alle. Naar jeg udtaler mig tvivlende om noget, vil det altsaa kun have den Betydning, dels at jeg forbeholder mig nærmere at omtale det med Udvalget mellem anden og tredje Behandling, dels at jeg, selv om det vedtages endelig af dette Ting, ikke vil være bunden derved. Der er adskillige af disse Forslag, hvori jeg i og for sig kunde ønske Forandring, men jeg skal dog sige, at der kun er et enkelt, som jeg tillægger virkelig indgribende Betydning, det kommer under et andet Afsnit. Dette forudsikket, tror jeg, at det kunde være rigtigt at udtale mig om de enkelte Forslag. Jeg kan fatte mig i stor Korthed for de flestes Bedkommende. Der er kun ganske enkelte, som friste mig til nærmere Omtale.

Vædringsforslagene under Nr. 1 og 2 har jeg ikke noget at erindre imod; i Nr. 2 kunde jeg have ønsket en anden Bestemmelse, men jeg skal ikke lægge særlig Vægt derpaa. — Jeg kommer dernæst til Forslaget under Nr. 3. Jeg tror ikke, det er rigtigt, at dette Forslag har optaget en Hænding til § 17,